

ÎNCHEIERE

03 mai 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Sveatoslav Moldovan
Mariana Pitic

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Ceban Iurie,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Ceban Iurie împotriva Agenției Naționale pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației a Republicii Moldova cu privire la obligarea furnizării informației,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Ceban Iurie, admis apelul declarat de către Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației a Republicii Moldova, casată hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 25 iunie 2016, în partea admiterii acțiunii și pronunțată în această parte o nouă hotărâre de respingere a acțiunii, în rest, hotărârea primei instanțe a fost menținută,

c o n s t a t ă:

La 22 mai 2015, Ceban Iurie a depus cerere de chemare în judecată împotriva Agenției Naționale pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației cu privire la obligarea furnizării informației.

În motivarea acțiunii reclamantul Ceban Iurie a indicat că din anul 2006 este cofondatorul ÎM "Eventis Mobile" SRL.

Susține că la 26 decembrie 2006 pârâta Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației a eliberat companiei ÎM "Eventis Mobile" SRL licența de activitate seria A MMII nr. 024015 pentru prestarea serviciilor de telefonie mobilă.

Declară că pentru licența respectivă ÎM "Eventis Mobile" SRL a achitat o taxă în mărime de 8.000.000 dolari SUA, totodată, suplimentar mai achitând și suma de 1.000.000.000 lei în dezvoltarea rețelei de prestare a serviciilor de telefonie mobilă.

Afirmă că începând cu anul 2010 diferite instituții și organizații de stat au blocat activitatea întreprinderii, iar ulterior la 16 august 2013 Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației în general a retras licența de activitate seria A MMII nr. 024015 din 26 decembrie 2006 eliberată ÎM "Eventis Mobile" SRL.

Menționează reclamantul că la moment se constată că cele 8.000.000 dolari SUA achitați cu titlu de taxă pentru eliberarea licenței nominalizate nu pot fi realizați din cauze necunoscute

lui, iar informațiile răspândite prin mijloace mass-media și pe paginile web a organelor și instituțiilor de stat din Republica Moldova, nu conțin răspunsuri la întrebările lui în calitate de cofondator și investitor al ÎM "Eventis Mobile" SRL.

Invocă că la 02 aprilie 2015 s-a adresat cu cerere către Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației, solicitând să i se furnizeze în scris informații referitoare la: Descrierea detaliată a circumstanțelor care au dus la suspendarea licenței de activitate seria A MMII nr. 024015 din 26 decembrie 2006 eliberată ÎM "Eventis Mobile" SRL pentru prestarea serviciilor de telefonie mobilă, precum și a celor, neînălăturarea cărora, au dus la emiterea de către pârâtă a deciziei din 16 august 2013 privind retragerea licenței nominalizate; A fost sau nu preîntâmpinată compania ÎM "Eventis Mobile" SRL, cu o scrisoare separată, despre faptul că neînălăturarea circumstanțelor, care au dus la suspendarea licenței, va aduce la retragerea acesteia, precum și care au fost cauzele neexecutării de către Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației a încheierilor Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2013 și 18 iulie 2013.

Însă, deși pârâta i-a expediat la 24 aprilie 2015 răspunsul nr. 02-SAJ DJ/550, totuși nu a primit răspuns la întrebările formulate în cererea sa din 02 aprilie 2015.

Cere Ceban Iurie obligarea Agenției Naționale pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației să-i furnizeze în formă scrisă următoarea informație: Descrierea detaliată a circumstanțelor care au dus la suspendarea licenței de activitate seria A MMII nr. 024015 din 26 decembrie 2006 eliberată ÎM "Eventis Mobile" SRL pentru prestarea serviciilor de telefonie mobilă, precum și a celor, neînălăturarea cărora, au dus la emiterea de către pârâtă a deciziei din 16 august 2013 privind retragerea licenței nominalizate; A fost sau nu preîntâmpinată compania ÎM "Eventis Mobile" SRL cu o scrisoare separată despre faptul că neînălăturarea circumstanțelor, care au dus la suspendarea licenței, va aduce la retragerea acesteia; Care au fost cauzele neexecutării de către Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației a încheierilor Curții de Apel Chișinău din 18 iunie 2013 și 18 iulie 2013. De asemenea, solicită încasarea din contul pârâtei în beneficiul său toate cheltuielile de judecată.

Pe parcursul examinării pricinii, și anume la 09 septembrie 2015 și ulterior la 07 decembrie 2015, reclamantul Ceban Iurie și-a concretizat pretențiile din acțiune, invocând că la 07 august 2015 și respectiv la 13 noiembrie 2015 s-a mai adresat pârâtei cu cereri similare cu cea din 02 aprilie 2015, solicitând suplimentar să-i elibereze în formă scrisă informații privitor la faptul: Cum și de către cine au fost utilizate resursele limitate publice indicate/înscrise în licența seria A MMII nr. 024015 din 26 decembrie 2006 eliberată ÎM "Eventis Mobile" SRL pentru prestarea serviciilor de telefonie mobilă, începând cu anul 2013 până în prezent; Dacă intrarea întreprinderii ÎM "Eventis Mobile" SRL în procedura de insolabilitate a servit drept motiv pentru suspendarea licenței de activitate seria A MMII nr. 024015 din 26 decembrie 2006; În cazul în care intrarea întreprinderii ÎM "Eventis Mobile" SRL în procedura de insolabilitate nu a servit drept motiv pentru suspendarea licenței de activitate seria A MMII nr. 024015 din 26 decembrie 2006, atunci care a fost aceasta; Eliberarea unei copii autentificate a scrisorii expediate de către Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației în adresa ÎM "Eventis Mobile" SRL în proces de insolabilitate în perioada ianuarie 2013 - noiembrie 2013 în care pârâta avertizează compania ÎM "Eventis Mobile" SRL despre posibila sistare sau retragere a licenței dacă anumite circumstanțe nu vor fi înlăturate în termenul stabilit, însă prin scrisoarea nr. 01-SAJ DJ959 din 01 septembrie 2015, Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații

Electronice și Tehnologia Informației i-a dat un răspuns evaziv, fără nici un conținut, iar prin răspunsul din 04 decembrie 2015, în general, a primit refuz.

Astfel, cere suplimentar Ceban Iurie obligarea Agenției Naționale pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației să-i furnizeze în formă scrisă informații referitoare la faptul: Cum și de către cine au fost utilizate resursele limitate publice indicate/înscrise în licența seria A MMII nr. 024015 din 26 decembrie 2006 eliberată ÎM "Eventis Mobile" SRL pentru prestarea serviciilor de telefonie mobilă, începând cu anul 2013 până în prezent; Dacă intrarea întreprinderii ÎM "Eventis Mobile" SRL în procedura de insolvență a servit drept motiv pentru suspendarea licenței de activitate seria A MMII nr. 024015 din 26 decembrie 2006; În cazul în care intrarea întreprinderii ÎM "Eventis Mobile" SRL în procedura de insolvență nu a servit drept motiv pentru suspendarea licenței de activitate seria A MMII nr. 024015 din 26 decembrie 2006, atunci care a fost aceasta; Eliberarea unei copii autentificate a scrisorii expediate de către Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației în adresa ÎM "Eventis Mobile" SRL în proces de insolvență în perioada ianuarie 2013 - noiembrie 2013 în care pârâta avertizează compania ÎM "Eventis Mobile" SRL despre posibila sistare sau retragere a licenței dacă anumite circumstanțe nu vor fi înlăturate în termenul stabilit.

Prin hotărârea Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 25 iunie 2016, acțiunea a fost admisă în parte și obligată Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației să-i furnizeze lui Ceban Iurie informația solicitată în cererea din 13 noiembrie 2015, și anume: De către cine au fost utilizate resursele limitate publice indicate/înscrise în licența seria A MMII nr. 024015 din 26 decembrie 2006 eliberată ÎM "Eventis Mobile" SRL pentru prestarea serviciilor de telefonie mobilă, începând cu anul 2013 până în prezent; Dacă intrarea întreprinderii ÎM "Eventis Mobile" SRL în procedura de insolvență a servit drept motiv pentru suspendarea licenței de activitate seria A MMII nr. 024015 din 26 decembrie 2006; În cazul în care intrarea întreprinderii ÎM "Eventis Mobile" SRL în procedura de insolvență nu a servit drept motiv pentru suspendarea licenței de activitate seria A MMII nr. 024015 din 26 decembrie 2006, atunci care a fost aceasta; Eliberarea unei copii autentificate a scrisorii expediate de către Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației în adresa ÎM "Eventis Mobile" SRL în proces de insolvență în perioada ianuarie 2013 - noiembrie 2013 în care pârâta avertizează compania ÎM "Eventis Mobile" SRL despre posibila sistare sau retragere a licenței dacă anumite circumstanțe nu vor fi înlăturate în termenul stabilit, în rest, acțiunea a fost respinsă.

Prima instanță și-a motivat soluția făcând referire la faptul că Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației prin răspunsurile nr. 02-SAJ DJ/550 din 24 aprilie 2015 și nr. 01-SAJ DJ/959 din 01 septembrie 2015, oferite la solicitările reclamantului Ceban Iurie formulate prin cererile din 02 aprilie 2015 și respectiv din 07 august 2015, s-a conformat exigențelor Legii privind accesul la informație nr. 982 din 11 mai 2000, acestea fiind concrete și cu referire nemijlocită la obiectul cererilor.

Iar, în ce privește răspunsul Agenției Naționale pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației nr. 01-SAJ DJ/1223 din 01 decembrie 2015 oferit la cererea lui Ceban Iurie din 13 noiembrie 2015, prima instanță a considerat că acesta este neîntemeiat, or, este ilegal refuzul de a elibera informația pe motiv că aceasta a fost furnizată în cadrul ședințelor de judecată.

Prima instanță a concluzionat că refuzul de acces la informație trebuie să întrunească condițiile de formă și de conținut prevăzute de art. 19 alin. (1) din Legea nr. 982 din 11 mai

2000, în raport cu care se va aprecia legalitatea și temeinicia acestui, în acest sens, obligând Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației să ofere lui Ceban Iurie informația solicitată prin cererea din 13 noiembrie 2015.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2016, a fost respins apelul declarat de către Ceban Iurie, admis apelul declarat de către Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației, casată hotărârea Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 25 iunie 2016 în partea admiterii acțiunii și emisă în această parte o nouă hotărâre de respingere a acțiunii, în rest, hotărârea primei instanțe a fost menținută.

Instanța de apel și-a motivat soluția făcând trimitere la faptul că prima instanță corect a concluzionat că Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației prin răspunsurile nr. 02-SAJ DJ/550 din 24 aprilie 2015 și nr. 01-SAJ DJ/959 din 01 septembrie 2015, oferite la solicitările reclamantului Ceban Iurie formulate prin cererile din 02 aprilie 2015 și respectiv din 07 august 2015, s-a conformat exigențelor Legii privind accesul la informație nr. 982 din 11 mai 2000, acestea fiind concrete și cu referire nemijlocită la obiectul cererilor, or, în temeiul Legii, nu poate fi discutat conținutul unui răspuns la o cerere adresată unei autorități publice, deoarece petiționarul nu poate să pretindă ca răspunsul la cerere să fie dat conform propriei sale formulări sau într-un anumit sens, după dorința personală, stabilirea răspunsului fiind atribuit exclusiv al autorității publice competente.

Totodată, instanța de apel a considerat că prima instanță eronat a admis pretenția lui Iurie Ceban privind obligarea Agenției Naționale pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației de a furniza reclamantului informația solicitată în cererea din 13 noiembrie 2015, or, reieșind din prevederile art. 39 alin. (1) din Legea comunicațiilor electronice nr. 241 din 15 noiembrie 2007, pct. 7 subpct. 29) și 30) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea Ministerului Tehnologiei Informației și Comunicațiilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 389 din 17 mai 2010, pct. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 944 din 11 octombrie 2010 ”Cu privire la aprobarea Conceptului tehnic al Sistemului Informațional Automatizat ”Registrul de stat al frecvențelor și stațiilor de radiocomunicații””, Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației nu este posesorul informațiilor ce țin de subiecții care utilizează spectrul de frecvențe radio pe teritoriul Republicii Moldova.

La fel, instanța de apel, cu referire la prevederile art. 20 alin. (2) din Legea nr. 451 din 30 iulie 2001, a concluzionat că doar o hotărâre judecătorească motivată a instanței de judecată competente, prin care a fost suspendată licența, poate să conțină răspuns la întrebarea adresată de solicitantul informației.

În final, instanța de apel a constatat că Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației nu este posesorul informațiilor ce țin de motivele suspendării licenței seria A MMII nr. 024015 din 26 decembrie 2006 și nici dacă aceste circumstanțe au putut duce la o posibilă retragere a acesteia.

La 22 februarie 2017, Ceban Iurie, prin intermediul reprezentantului său – avocatul Goțonoga Sergiu, în baza mandatului seria MA nr. 0880152 din 29 iunie 2015, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2016 integral și hotărârii Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 25 iunie 2016 parțial, în partea respingerii acțiunii, și emisă în această parte o nouă hotărâre de admiterea integrală a acțiunii.

În motivarea recursului Ceban Iurie a invocat ilegalitatea și netemeinicia hotărârilor instanțelor de judecată ierarhic inferioare, declarând că instanța de apel a examinat superficial prezenta speță, interpretând și aplicând eronat normele de drept material.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele dosarului atestă că copia deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2016 a fost expediată în adresa recurentului Ceban Iurie la 21 decembrie 2016 (f.d. 159), însă lipsesc date când a fost recepționată de către acesta.

În circumstanțele relevate, recursul declarat de către Ceban Iurie la 22 februarie 2017, se consideră depus în termenul prevăzut de lege.

La 13 martie 2017, în adresa intimatei Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației a fost expediată copia recursului declarat de către Ceban Iurie, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referințelor.

La 18 aprilie 2017, Agenția Națională pentru Reglementare în Comunicații Electronice și Tehnologia Informației a depus referință, solicitând să fie considerat drept inadmisibil recursul declarat de către Ceban Iurie, cu menținerea deciziei Curții de Apel Chișinău din 08 decembrie 2016, pe care o consideră legală și întemeiată, invocând că instanța de apel a verificat minuțios toate circumstanțele, care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei, dând o apreciere corectă suportului probatoriu al pricinii.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile și obiecțiile din referința depusă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Ceban Iurie este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de

către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Ceban Iurie nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4) CPC.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Astfel, nu pot fi reținute drept temei al admisibilității recursului argumentele lui Ceban Iurie privind ilegalitatea și netemeinicia hotărârilor instanțelor de judecată ierarhic inferioare, declarând că instanța de apel a examinat superficial prezenta speță, or, recurentul nu a indicat nici un temei de declarare a recursului prevăzut de art. 432 CPC, făcând referire doar la circumstanțele de fapt ale pricinii.

Iar, invocarea recurentului la faptul că instanța de apel a interpretat și aplicat eronat normele de drept material, fără specificarea prin ce s-a manifestat aceste încălcări și din care circumstanțe acestea rezultă, nu permite încadrarea în temeiurile prevăzute la art. 400 alin. alin. (2), (3) și (4) CPC.

Alte argumente invocate în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casarea deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar și nu temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra cărora instanțele de judecată ierarhic inferioare s-au pronunțat deja în modul corespunzător

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Ceban Iurie ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440, CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Ceban Iurie se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Mariana Pitic